Овако је то било, Бранко Стевановић
Занимљиве приче

Сва деца, пре него што су научила да причају и ходају, од својих родитеља су слушала разне бајке и приче. Свака почиње са „Овако је то било“, а тако се управо зове ова књига.

Овај роман има неколико прича и било да су кратке или дугачке, „јестиве“ или чудне, тужне или смешне, све су занимљиве на свој начин. Почиње од приче о књигама или ти „Дечацима из библиотеке“. Говори о томе да књиге могу бити и за дечаке и за девојчице. После су на ред дошле и прича о Деки, који није деда већ птица, па потом једна о дечијој машти или о „Људићима“. Читајући научила сам чему све служе речи и да су „у лажи кратке ноге“. Све су приче забавне, а највише су ми се свиделе три. Многа деца не воле математику, па је у једној од њих описан дечак који је задатке памтио напамет. Кад је после контролног радио те исте задатке на табли и написао само резултате, учитељ га је питао где му је поставка, а дечак је рекао да он то све из главе. Учитељ му је исто тако дао петицу, али не у дневник него у глави. Понекад је тешко завршити причу, па ми се зато свидела и „Помахнитала прича“. „Причу из ормара“ сам читала још у другом разреду. У њој паук смета писцу и тера га да напише песму, иако ни сам паук није знао да пише песме. Ту су и прича која нема смисао јер је Нели побегла мисао, рачунарска посла, рак који је ходао унапред, прича као дневник, прича која се бави страхом и досадом и многе друге. Смејала сам се до суза, била замишљена и збуњена и то из приче у причу, јер је писац обрадио много различитих, интересантних тема.

Закључила сам да је ова књига врло слична „Џепним причама“ па није ни чудо што су Бранко Стевановић и Игор Коларов сарађивали у стварању неких књига. И ето, тако је то било...

Санијела Перовић
063/350717
sanijela.perovic65@gmail.com